

Wdecki Park Krajobrazowy ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Śpiew ptaków, plusk wody i szelest liści wita wędrowców we wschodniej części Borów Tucholskich. Tutaj wśród lasów, łąk i trzęsawisk ukrywa się w meandrująca w malowniczej dolinie Wda z licznymi dopływami. Zachowane dobra regionalnej kultury oraz niepowtarzalny klimat i urok tutejszych krajobrazów legł u podstaw utworzenia w 1993 roku Wdeckiego Parku Krajobrazowego (WPK).

O Parku

Park leży na terenie siedmiu gmin - Osie, Lniano, Śliwice, Drzycim, Warlubie, Jeżewo i Cekcyn – łącznie 23 789 ha. Obecna rzeźba terenu, na którą składają się porośnięte lasem równiny, płaskie i faliste, wysoczyzny, dna dolin rzecznych i jezior, zostały ukształtowane podczas zlodowacenia 20 tysięcy lat temu. Najwyższe wzniesienia sięgają do 110 m n.p.m. Klimat Parku ma charakter umiarkowany, ze względu na położenie wewnątrz dużego kompleksu leśnego, który łagodzi zjawiska meteorologiczne.

Bogactwo tej krainy stanowią sosnowe lasy, przybrzeżne szuwały dające schronienie licznym ptakom, barwne kobierce torfowisk, ukwiecone łąki oraz zwierzyna płochliwie przemykająca ku swoim kryjóvkom. W tej malowniczej krainie swoim urokiem zachwycają również niewielkie oczka, ukryte wśród gęstych lasów oraz długie i wąskie jeziora.

W dolinie o wysokich i stromych brzegach płynie malownicza Wda (zwana także Czarną Wodą). Wda silnie meandruje przepływając przez tereny porośnięte lasami liściastymi, a jej dolina wcina się bardzo głęboko w piaszczystą równinę. Najpiękniejszy bieg rzeki to odcinek od jeziora Wdzydze do Zbiornika Żurskiego. Tworzy ona efektowne widoki powyżej osady Stara Rzeką, w miejscu, gdzie płynie wartkim nurtem wśród lasów wąskim i bardzo krętym korytem. Tutejsze lasy tworzą urocze, zielone ramy dookoła spokojnych wód jeziornych - długich, wąskich, rozciągające się ze wschodu na zachód, z krystalicznie czystą wodą. Teren WPK wraz z całym obszarem Borów Tucholskich został uznany za Rezerwat Biosfery UNESCO.

Główne atrakcje

Najcenniejsze skarby tutejszej przyrody objęto ochroną w formie rezerwatów. Spośród nich szczególnie wyróżniają się:

Rezerwat ornitologiczny Miedzno został utworzony w celu ochrony bogatych stanowisk ptactwa wodnego i błotnego. Silnie zarośnięte jezioro wraz z otaczającymi bagnami, lasami i przepływającą przez nie Sobińską Strugą stwarzają dogodne warunki lęgowe wielu rzadkich i chronionych gatunków ptaków, takich jak: żuraw, łabędź niemy, krzykliwy, bocian czarny, kropiatka, orzeł bielik, bąk, rybołów i wiele innych.

Rezerwat leśny Brzęki im. Zygmunta Czubińskiego w Szczerkowie utworzony został w celu ochrony

największego w Europie Środkowej skupiska jarzębu brekinii zwanego też brzękiem – symbolem WPK. Gatunek ten, niegdyś pospolity w europejskich lasach dziś jest już rzadko spotykany. Cenne, czerwone drewno o wysokich właściwościach technicznych stało się przyczyną jego wyginięcia. Rezerwat stanowi swoistą enklawę lasu liściastego wśród borów sosnowych.

Jezioro Żurskie jest największym sztucznym zbiornikiem wodnym Wdeckiego Parku Krajobrazowego. Powstało ono w wyniku podpiętrzenia wód rzeki Wdy i zalania ujściowych odcinków jej dopływów. Po przegrodzeniu Wdy zaporą ziemną i podniesieniu zwierciadła wody o 15 m powstał zalew o powierzchni 440 ha. Jego długość całkowita wynosi 11,2 km, a maksymalna szerokość 570 m. Zbiornik posiada urozmaiconą linię. Jest głęboki szczególnie w miejscach dawnego koryta Wdy i dolin. Niezatopione partie terenu tworzą na zalewie malownicze wyspy. Szczególną ozdobą jeziora jest wyspa Madera położona na rozlewisku Wdy za miejscowością Grzybek. Otoczenie Zalewu Żurskiego daje schronienie wielu gatunkom ptaków, w tym tak rzadkich jak zimorodek, gągoł i nurogęs

W rejonie Parku zachowała się spora ilość drewnianych domów, charakterystycznych dla Borów Tucholskich, Przeważnie o konstrukcji zrębowej z XIX i początku XX wieku. Znaleźć je można w Osiu, Miedźnie, Łążku, Radańskiej, Starej Rzece, Zazdrości, Laskach i Starej Hucie. Niewątpliwymi atrakcjami turystycznymi są: uruchomiona w 1923 roku hydroelektrownia w Gródku, którą uroczystie otworzył prezydent RP Stanisław Wojciechowski, oraz znacznie większa hydroelektrownia w Żurze, otwarta w 1930 roku przez prezydenta RP Ignacego Mościckiego.

Turystyka

Wschodnia część Borów Tucholskich, a zwłaszcza tereny w środkowym biegu rzeki Wdy, od dawna urzekały turystów pięknem lasów, czystymi wodami oraz dużą różnorodnością świata roślinnego i zwierzęcego. Ciekawe terasy, malowniczo położone osady i ciekawostki przyrodnicze sprzyjają turystyce pieszej i rowerowej. Aby ułatwić te wędrowki, zostały utworzone i opisane ścieżki dydaktyczne, a także 11 szlaków turystycznych. W okolicy Osia i Tlenia wytyczono również 9 tras przeznaczonych specjalnie do uprawiania Nordic Walking. W kilku ośrodkach funkcjonują wypożyczalnie kijków i oferowane są usługi wykwalifikowanych instruktorów.

To raj dla wędkarzy i tych, którzy wrażliwi są na piękno przyrody. Wda oraz zbiorniki zaporowe przyczyniają się do rozwoju sportów wodnych. Szczególnym zainteresowaniem cieszą się spływy kajakowe. Bystry nurt i często kamieniste podłoże nadają Wdzie charakter rzeki górskiej, ceniony przez kajakarzy. Wybudowane w okresie międzywojennym dwie hydroelektrownie, spiętrzając Czarną Wodę utworzyły malownicze zbiorniki zaporowe: Zalew Żurski i Zalew Gródecki, podnosząc tym samym walory turystyczno – krajobrazowe terenu Ziemi Świeckiej.

Ożywającym w sezonie letnim ośrodkiem jest Tleń, pretendujący do miana miejscowości uzdrowskiej. Tutaj znajduje się kilka ośrodków wypoczynkowych, pola namiotowe i bogate zaplecze usług turystycznych. W okolicy funkcjonują też gospodarstwa agroturystyczne. Centrum administracyjnym gminy, a zarazem siedzibą dyrekcji Parku jest Osie.

Wdecki Park Krajobrazowy
Język Niezdefiniowany

adres strony: <https://kujawsko-pomorskie.travel/pl/wdecki-park-krajobrazowy>

Odnosiniki

[1] <https://kujawsko-pomorskie.travel/pl/wdecki-park-krajobrazowy>